

θετ., ἀκαλλιέργητος Ἴων. (Κρήν.): *Γράμπανο ἀμπέλι - χωράφι.*

γρεμπανότοπος ό, G. Meyer, Neugr. Stud. 2, 24—
Λεξ. Βεντ. Λάουνδ. Λεγρ. Μπριγκ.

Ἐκ τῶν οὖσ. *γρέμπανο* καὶ *τόπος*.
Τόπος βραχῶδης.

γρεμπενᾶτος Πελοπν. (Καρδαμ. Ξεχώρ. Πραστ. Σα-
ηδόν.)

Ἐκ τοῦ οὖσ. *γρεμπένι* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-ᾶτος.

Ἐπὶ πετεινοῦ, ό ἔχων μέγα ἄνω κάλλαιον, *λειρί*
ἐνθ' ἄν.: *Κόκορας γρεμπενᾶτος Ξεχώρ.*

γρεμπένι τό, Πελοπν. (Καμίν. Κάμπος Λακων. Λίμ-
περδ.) *γρεβένι* Πελοπν. (Ἄρν. Γέρμ. Ζελίν. Λεῦκτρ. Καρδαμ.
Μάν. Ξεχώρ. Ξηροκ. Οἴτυλ. Παλαιοχ. Πλάτσ. Σαηδόν.
Τσέρ.) *κρεβένι* Πελοπν. (Κάμπος Λακων.)

Ἐκ τοῦ Σλαβ. *greben* = κάλλαιον.

1) Τὸ ἄνω κάλλαιον τοῦ ἀλέκτορος ἐνθ' ἄν.: Ὁ *κοῦρος*
ἔχει μεγάλα κρεβένια (κοῦρος=ἀλέκτωρ) Κάμπος Λακων.
Κόκορας μὲ *γρεβένι* Καρδαμ. *Ψευτοκοῦρος* ἔναι, ἀφοῦ δὲν
ἔχει γρεβένι, λειρία, σκαλτσούνια τσαὶ χρωματιστὰ φτερά
Ξεχώρ. Ἐσφαζα τὸ *γούρο* μὲ τὸ *μεγάλο γρεβένι* αὐτόθ.
Κλωσσογενναίει ἢ κόττα, κοκκινίζει τὸ γρεβένι τῆς (κλωσ-
σογενναίει=ἐνῶ εἶναι κλωσσα, συγχρόνως γενναῖ) Γέρμ.
Γιὰ νὰ γυρίζη ᾽ς τὸ χωράφι ό *κόκορας ἀβολυτός, κατακόκ-*
κίνο τό ᾽χει τὸ γρεβένι του Ξηροκ. || Φρ. *Κατέβασε γρεβέ-*
νια (ἐθύμωσε) Ξεχώρ. *Τοῦ πέσανε τὰ γρεβένια* (ἐταπεινώ-
θη) αὐτόθ. *Συνών. καπερόνι, κρέστα, λειρί.*
2) Ὁζώδης ἐξοχή κλάδου δένδρου Μάν. *Συνών. ἀγγρι-*
φώνι, τὸ όπ. βλ..

γρεμπούλι τό, ἐνιαχ. *γρεβούλι* Ἀντίπαζ. Ἐρεικ.
Κέρκ. Μαθράκ. Ὁθων. Παζ.

Ἐκ τοῦ οὖσ. *γρέμπα* ὡς ὑποκορ.

Ὁ μικρὸς ἀναλημματικὸς τοῖχος ἐπὶ ἐπικλινῶν ἐδαφῶν
ἐνθ' ἄν.: *Εἶναι τὰ γρεβούλια ἀράδα* Παζ. *Μ' ἔπιασε καὶ μὲ*
τουδάρησε σ' ἕνα πλάι, γιὰ νὰ μὲ γρεμίση ἀουκάτου ᾽πὸ τὸ
γρεβούλι τῆς *Ξυλοσερμῆς* Ὁθων.

γρέντα ἦ, Ἦπ. (Δρόβιαν. Ζαγόρ. Κόνιτσ. Πάργ.) —
Λεξ. Ἦπίτ. *γρέδα* Κέρκ. (Ἀργυρᾶδ.)

Ἐκ τοῦ Σλαβ. *greda*=δοκός. Βλ. G. Meyer, Neugr.
Stud. 2, 25 E. Berneker, Slav. Etym. Wörterb. 348 Mik-
losich, Slav. Elem. 63, 543.

1) Ξυλίνη δοκός, τιθεμένη συνήθως εἰς τὸ μέσον τῆς οἰ-
κίας, παραλλήλως πρὸς τὰς στενάς πλευράς, διὰ νὰ ὑποβα-
στάζη τὴν στέγην Ἦπ. (Δρόβιαν. Ζαγόρ. Κόνιτσ. Πάργ.):
Πρῶτα ρίχῃ τὶς γρέντις, μετὰ τὶς ψαλίδις Κόνιτσ. *Συνών.*
γρεντιὰ 2, κόδρα, πάτερο. 2) Δοκός ἐπὶ τῆς ό-
ποίας στηρίζονται αἱ σανίδες τοῦ πατώματος Ἦπ. (Πάργ.)
Συνών. γρεντιὰ 8, πατόξυλο. 3) Ἡ βᾶσις ἐπὶ τῆς
μηχανῆς τοῦ ἐλαιοπιεστηρίου, ὅπου ἐπαλλήλως τίθενται
πρὸς πίεσιν οἱ πλήρεις ἐλαιοπολτοῦ σάκκοι Κέρκ. (Ἀργυ-
ρᾶδ). *Συνών. γρεντιὰ 10.*

γρεντάλι τό, ἐνιαχ. *γρεντάλ'* Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρ-
ναν. Γραν. Φθιώτ. Φωκ.) —Δ. Λουκόπ., Γεωργ. Ρούμελ., 34.
Ἐκ τοῦ οὖσ. *γρέντα* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -άλι.

1) Κορμὸς δένδρου ὑψηλοῦ καὶ εὐθυτενοῦς Στερελλ. (Αἰ-
τωλ. Ἀκαρναν. Γραν.) 2) Μετων., ἄνθρωπος ὑψηλοῦ ἀνα-

στήματος Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Γραν. Φθιώτ. Φωκ.)
—Δ. Λουκόπ., ἐνθ' ἄν.: *Ἐνα γρεντάλ' οὐλόκληρου εἶν' αὐ-*
τός οὐ ἄνθρουπος Γραν. *Εἶναι ἕνα γρεντάλ' ὡς ἰκεῖ ἀπάν'*
ψ'λός Αἰτωλ.

γρεντάλωνο τό, ἐνιαχ. *γρεδάλωνο* Κέρκ. (Ἀργυρᾶδ.
Κάβ. Σπαρτερ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὖσ. *γρέντα* καὶ *άλώνι*.

Ἡ κατὰ τὴν περιφέρειαν τῆς βάσεως τῆς μηχανῆς τοῦ
ἐλαιοπιεστηρίου αὐλαξ, διὰ τῆς ὁποίας ρέει τὸ ἐκ τῆς ἐκ-
θλίψεως τοῦ ἐλαιοπολτοῦ ἔλαιον ἐνθ' ἄν.

γρεντζελιά ἦ, Ἦπ. (Πωγών. Σχωρ. κ.ά.) *γρεντζελιά*
Ἦπ. (Ἑλληνικ. Πηγᾶδ. Χουλιαρᾶδ.) Θράκ. (Αἰν. Μάλγαρ.)
Στερελλ. (Σπάρτ.) *γρεντζουλιὰ* Ἦπ. (Κοκκιν. Μαργαρίτ.
Τσαμαντ. κ.ά.) *γρεντζ'λιὰ* Ἦπ. (Πράμαντ.) Θεσσ. (Μυρό-
φυλλ.) *γρετζελιά* Π. Γενναδ., Λεξικ. Φυτολογ., 233 *γρετζ'λιὰ*
Στερελλ. (Γραν.) *γρετζελιά* Χελδρ. — Μηλιαρ., Δημ. ὄνομ.
φυτ., 31 Π. Γενναδ., Λεξικ. Φυτολογ., 630 — Λεξ. Βλαστ.
463

Ἐκ τοῦ οὖσ. *γρέντζελο* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-ιὰ.

1) Τὸ φυτόν Ἄμπελος οἰνοφόρος ἢ ἀγρία (*Vitis vinifera*
silvestris) τῆς οἰκογ. τῶν Ἀμπελιδῶν (*Ampelidaceae*)
Ἦπ. (Ἑλληνικ. Κοκκιν. Μαργαρίτ. Πηγᾶδ. Πράμαντ. Πω-
γών. Τσαμαντ. Σχωρ. Χουλιαρᾶδ.) Θεσσ. (Μυρόφυλλ.)
Θράκ. (Αἰν. Μάλγαρ.) Στερελλ. (Σπάρτ.) *Συνών. ἀγγρι-*
άμπελο 1, ἀγγριόκλημα 2, ἀγγριόσταφυ-
λιὰ 2, γρέντζελο 2. 2) Τὸ φυτόν Λωτός ὁ ἐδώδιμος
(*Lotus edulis*) τῆς οἰκογ. τῶν Ψυχανθῶν (*Papilionaceae*)
Χελδρ. — Μηλιαρ., ἐνθ' ἄν. Π. Γενναδ., ἐνθ' ἄν. — Λεξ.
Βλαστ. ἐνθ' ἄν.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. *Γρεντζελιά* Ἦπ. (Ἑλ-
ληνικ. Πηγᾶδ. Χουλιαρ.) *Γρεντζελιάδης* Στερελλ. (Ἀχυρ.)
Γκρεντζουλιὰ Ἦπ. (Φιλιᾶτ.)

γρεντζελιάζω ἐνιαχ. *γρεντζελιάζου* Στερελλ. (Αἰτωλ.
Ἀκαρναν.)

Ἐκ τοῦ οὖσ. *γρέντζελο* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-ιὰζω.

Γίνομαι ὁμοιος πρὸς *γρέντζελο* (τὸ όπ. βλ.), ζα-
ρώνω, ρικνοῦμαι ἐνθ' ἄν.: *Ἦταν καλὰ τὰ σταφύλια φέ-*
του, ἀλλὰ γρεντζελιάσαν Στερελλ. (Αἰτωλ.)

γρεντζελιάρικος ἐπίθ. ἐνιαχ. *γρεντζελιάρ'κους* Ἦπ.
(Ζαγόρ. Κουκούλ.)

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ἐπίθ. *γρεντζελιάρης*.

Ὁ ρακένδυτος ἐνθ' ἄν.: *Ἀμα τοὺν εἶδα ἔτισ' γρεντζελιάρ'-*
κουν, κόντιμι νὰ μὴν τοὺν γνουρίσου Ἦπ. (Κουκούλ.)

γρεντζελιασμα τό, ἐνιαχ. *γρεντζελιασμα* Στερελλ.
(Αἰτωλ. Ἀκαρναν.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γρεντζελιάζω*.

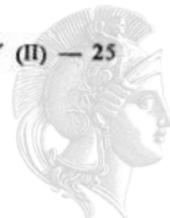
Τὸ ζάρωμα, ἢ ρίκνωσις ἐνθ' ἄν.

γρεντζελίδα ἦ, Ἦπ. (Χιμάρ.)

Ἐκ τοῦ οὖσ. *γρέντζελο* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-ίδα.

Σταφυλὴ μὲ ἀραιὰς ρῶγας.

γρέντζελο τό, Ἦπ. (Κασταν. Σχωρ.) *γρέντζελο* Ἦπ.
(Ἄρτ. Δωδών. Ἑλληνικ. Ἰωάνν. Κουκούλ. Πλατανοῦσ.

Πράμαντ. Ριζοβ. Σούλ. κ.ά.) Θεσσ. (Δομοκ.) Θράκ. (Αίν. Μάλγαρ.) Στερελλ. (Αίτωλ. 'Ακαρναν. 'Ασπρόπυργ. Εύρυταν. Καρπεν. Σιβ.) γρέτζιλου "Ηπ. ("Αγναντ. Παλάσ. Πλάκ.) Στερελλ. (Γραν. Σπάρτ.) γρέτζ'λου Θεσσ. (Μυρόφυλλ.) Στερελλ. (Σπάρτ.) γρέντζουλου "Ηπ. (Δρόβιαν. Κοκκιν. Κόνιτσ.) γρέτζουλου "Ηπ. ('Αρτοπ. Λάκκα Σούλ.)

'Εκ τοῦ Κουτσοβλαχ. *agrandzala* = δμφαζ, ἀγριοστάφυλο.

1) Εἶδος σταφυλῆς ἡμιαγρίας "Ηπ. ("Αρτ. 'Αρτοπ. Δρόβιαν. 'Ιωάνν. Κασταν. Κοκκιν. Λάκκα Σούλ. Πλατανούσ. Πράμαντ. Ριζοβ. Σχωρ. κ.ά.) Θεσσ. (Δομοκ. Μυρόφυλλ.) Θράκ. (Αίν. Μάλγαρ.) Στερελλ. (Αίτωλ. Γραν. Εύρυταν. Σιβ.): 'Σ τοῦ χ'ράφ' μας 'ς τοῦ πλάγ' εἶνι μίνια γρεντζιλιά γιουμάτ' γρέντζιλα Μάλγαρ. Τὰ δικά μου σταφύλια εἶναι γρέντζελα Κασταν. *Εἴχονα πολλὰ σταφύλια γρέτζουλα νὰ ἰδοῦν τὰ μάτια σ'!* 'Αρτοπ. 'Η γρεντζ'λιὰ εἶχι γρέντζιλα, ἀλλὰ ρέκλια κὶ δὲ μάζουσα πολλὰ (ρέκλια = με ἀραιὰς ρῶγας) Πράμαντ. *Τοῦ γρέτζ'λου τοῦ ζ'πᾶς κὶ κάτ'ς ξίδ'* Μυρόφυλλ. *Τὶ διόουλου γρέτζιλα μοῦ 'φρις νὰ φάου;* Γραν. "Εχ' κάτ' γρέντζιλα τ' ἀμπέλ' φέτου Αἰτωλ. Συνών. ἀ γ ρ ι ο σ τ ᾶ φ υ λ ο 3, γ ρ ε ν τ ζ ε λ ο σ τ ᾶ φ υ λ ο, π α τ ο ὄ λ ι.

β) Σταφυλὴ με ἀραιὰς ρῶγας "Ηπ. (Κουκούλ. Παλάσ.) Στερελλ. ('Ασπρόπυργ. Καρπεν.): 'Η κριββάτα ἔχ' σταφύλια πιτ'κουτά, πέρυσ' εἶχι ὄλα γρέτζιλα (κριββάτα = κληματαριά, πιτ'κουτά = πυκνά, με πολλὰς ρῶγας) Παλάσ. *Μάσαμαν μοναχὰ κἀνα δυὸ καλάθια ὄλου γρέντζιλα* Κουκούλ. *Τὰ σταφύλια εἶνι ντίπ γρέντζιλα* 'Ασπρόπυργ. **γ)** Μικρὰ σταφυλὴ ἡ ὁποία ὠριμάζει κατὰ τὸ φθινόπωρον "Ηπ. (Δωδών. Κόνιτσ.): *Πιδιά, πάμιτι γιὰ γρέντζιλα 'ς τ' ἀμπέλια* Δωδών. Συνών. δι γ ὄ ν ι, κ α μ π α ν ᾶ ρ ι, κ ο ρ φ ο σ τ ᾶ φ υ λ ο, τ σ α μ π ῖ δ α, χ ε ι μ ω ν ι ᾶ τ ι κ ο, δ) Μεταφ., σφαιροειδῆ μικρὰ ἀνθρώπινα περιττώματα Στερελλ. (Αἰτωλ. Σπάρτ.): "Εχιζι κάτ' γρέντζιλα. Αἰτωλ. || Φρ. "Εχισι γρέντζιλα (κατελήφθη ὑπὸ πανικοῦ) αὐτόθ. **2)** Τὸ φυτὸν "Αμπελος οἰνοφόρος ἢ ἀγρία (*Vitis vinifera silvestris*) τῆς οἰκογ. τῶν 'Αμπελιδῶν (*Ambelidaceae*) "Ηπ. ("Αγναντ. 'Αρτ. Κασταν. Μαργαρίτ. Πλατανούσ. Λάκκα Σούλ.) Θράκ. (Αίν.) Στερελλ. (Σπάρτ.): *Πᾶμε 'ς τὸ γρέντζελο τὸ δικό μου νὰ φᾶμε σταφύλια* Κασταν. *Εἶνι κὶ τὰ τόπια μας ποὺ τὰ βγάζουν τὰ γρέτζιλα* (τὰ τόπια = τὰ μέρη, αἰ περιοχά) "Αγναντ. Συνών. ἀ γ ρ ι ᾶ μ π ε λ ο 1, ἀ γ ρ ι ὄ κ λ η μ α 2, ἀ γ ρ ι ο σ τ α φ υ λ ῖ ᾶ, ἀ γ ρ ι ο σ τ ᾶ φ υ λ ο 2.

γρεντζελοστάφυλο "Ηπ. (Κασταν. Πλαίσ.)

'Εκ τῶν οὖσ. γ ρ ε ν τ ζ ε λ ο κ αὶ σ τ α φ ὄ λ ι.

Εἶδος ἡμιαγρίας σταφυλῆς ἐνθ' ἄν. Συνών. ἀ γ ρ ι ο σ τ ᾶ φ υ λ ο 3, γ ρ ε ν τ ζ ε λ ο 1.

γρεντζελωτὸς ἐπίθ. "Ηπ. (Κασταν. Πλαίσ.) γρεντζιλουτὸς "Ηπ. ('Ιωάνν.)

'Εκ τοῦ οὖσ. γ ρ ε ν τ ζ ε λ ο κ αὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ω τ ὸ ς.

'Επὶ σταφυλῆς, ἢ ἡμιαγρίας καταστάσεως, ἢ κακῆς ποιότητος ἐνθ' ἄν.: "Ὄλα γρεντζελωτὰ σταφύλια ἔχετε Κασταν. Πλαίσ.

γρεντιά ἢ, πολλαχ. γρεδιὰ "Αθ. "Ηπ. (Μαργαρίτ. Τσαμαντ.) γρεντιὰ Λεξ. Πόππλετ. γλεντιὰ Τσακων. (Χαβουτσ.) γρεντιὰ 'Αλόν. Στερελλ. (Γραν. Καρπεν. Τριχων.) γρεντιὰ πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. γρινδέα Α. Ρουμελ. (Στενή-

μαχ.) "Ηπ. ('Ιωάνν.) Θεσσ. Θράκ. (Σουφλ.) Μακεδ. (Βλάστ.) γρεντζιὰ Μακεδ. (Γρεβεν. Σιάτ.) γρινγιὰ Μακεδ. (Σιάτ.) γκριντεὰ Μακεδ. (Βόιον Καστορ. Κοζ. Ρουμλ.) γρινδέα Α. Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) γραντεὰ "Ηπ. ('Αρτοπ. Αὐλόποτ. Κωστάν.) Θάσ. Σῦρ. ('Ερμούπ.) γρανδέα Α. Ρουμελ. (Σιναπλ.) ἀγριντεὰ Μακεδ. (Βόιον Γιδ. Κοζ. Κολινδρ. Πάγγ. Παρθεν. Πεντάπολ.) ἀγρινδέα Θράκ. (Καρωτ.) ἀγρινδέα Μακεδ. ('Αρν. Νέο Σούλ. Χαλκιδ.) ἀγκριντεὰ Μακεδ. (Δρυμ. Λαγκαδ. Ρουμλ.) ἀγρινδέα Μακεδ. ("Ασσηρ. Σταν.) ἀγραντιὰ Μακεδ. γρεντιές οὐ, Θεσσ. (Γερακάρ.) Μακεδ. (Βέρ. Σισάν. κ.ά.) ἀγρινδέες Μακεδ. (Γαλάτιστ.)

'Εκ τοῦ οὖσ. γ ρ ε ν τ α κ αὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ι ᾶ.

1) Κλάδος ἢ κορμὸς δένδρου ἐπεξεργασμένος διὰ ποικίλην χρῆσιν "Ηπ. (Μαργαρίτ.) Θάσ. Μακεδ. (Γαλάτιστ.) Σῦρ. ('Ερμούπ.) — Λ. Μαβίλ., "Εργα, 69: Ποιήμ.

Μὲ σφένδαμνον γρεντιές τὸ ἄλογο ἐφτυᾶστη (δηλ. ὁ Δούρειος Ἴππος) Λ. Μαβίλ., ἐνθ' ἄν. **2)** *Γ ρ ε ν τ α 1*, τὸ ὅπ. βλ., πολλαχ.: *Πάνω 'ς τὰ ξυλοδέματα βάζομε τὶς ἀγριντιές Μακεδ. (Βόιον) Βάζομε ζ'νάγια ξ'λουδισιά κὶ ἀπάνου ρίχνουμι τὶς γρεντιές Μακεδ. (Καστορ.) Γέμισ' ἢ ἀχυρῶνα ἀχυρου μέχρι τ'ν ἀγρινδέα Μακεδ. (Νέο Σούλ.) Δὰ σὶ κριμάδου ἀπ' τ' γκριντεὰ Μακεδ. (Ρουμλ.) Χτύπ'σι ἢ πατσούκα τ'ς σ'ν ἀγρινδέα (πατσούκα = κεφαλὴ) Μακεδ. (Σταν.) Μ' τσακίσ'κι κὶ μιὰ γρεντιὰ τοῦ σπιτιοῦ μ' "Ηπ. (Ζαγόρ.) Σκίδαμαν ξύλα, ποταμούς, πέταντρα, φαλίδια κὶ γρεντιές "Ηπ. (Πέρδικ.) Σάπ'σαν οἱ γρεντιές κὶ θὰ πέσ' ἢ σκιπὴ νὰ μᾶς πλακῶσ' Θεσσ. ('Αργιθ.) *Τὰ Φῶτα τρωῖμι τ' βάβου, 'ποὺ σκέπ' γ'ρουνοῦ μὶ κιμᾶ, μυρουδ'κά, ποὺ τ'ν ἔχουμι φκειαιμέν' ἀπ' τοῦ Ξ'τοῦ κὶ σκαλονμέν' 'ς τ'ν ἀγρινδέα (σκαλονμέν' = κρεμασμένη) Θράκ. (Καρωτ.) Κρέμασι τοῦ κριὰς ἀπ' τ' γρεντιὰ Στερελλ. (Γραν.) *Τοὺν χτύπησι ἀποὺ πάν' ἀπ' 'ν ἀγριντεὰ Μακεδ. || Φρ. Οὐ ἄντρας εἶνι γρεντεὰ 'ς τοῦ σπὶτ' ἔνιαχ. Τρανᾶς γρεντιές (διὰ τοὺς ὑποφέροντας ἀπὸ τὴν πολλὴν ἐργασίαν) Θεσσ. (Γερακάρ.) || Παροιμ. Κάνει τὴ γρεντιὰ μάνταλο (διὰ τοὺς ἐκ φειδωλίας ἢ ἀφροσύνης ἀπολέσαντάς τι) "Ηπ. — I. Βενιζέλ., Παροιμ.², 136, 298 *Τ' ἄγμιστα, τ' ἀφραντα κὶ 'ς τὴ γρεντεὰ ριγμένα* (ἐνθ' ἀκόμη οὔτε ἐγνέσαμεν οὔτε ὑφάναμεν τὰ πανιά, ὁμιλοῦμεν περὶ αὐτῶν ὡσάν νὰ εἶναι ἀπλωμένα εἰς τὴν δοκόν' ἐπὶ τῶν προώρων καὶ ἀνοήτως ἀποβλεπόντων εἰς τὸ ἐπιθυμητὸν τέρμα) Μακεδ. (Σιάτ.) Συνών. 1, κ ὄ ρ δ α, π ᾶ τ ε ρ ο. **3)** Ἡ μεγάλη ξυλίνη κεντρικὴ δοκὸς τῆς στέγης, ἢ συνδέουσα τὰς κορυφὰς τῶν στενῶν τοίχων "Ηπ. ('Ελληνικ. Κρουπ. Μελιγγ.) Μακεδ. (Βλάστ. Χαλκιδ.): *Γιὰ ἰδὲς μὴν εἶναι σαρακουμέν' ἢ γρεντεὰ κὶ πέσ' κὶ μὶ πλακῶσ' 'Ελληνικ. Σαρακῶθ'κι ἢ γρεντεὰ κὶ θὰ τσακ'στη νὰ πέσ' αὐτόθ. "Ὡ πατέρα, γλέπ'ς τὴ γρεντεὰ π' ραῖσ'κι; Θὰ μᾶς πλακῶσ' ἢ σκιπὴ τ' σπ'τιοῦ* Κρουπ. Συνών. κ α β α λ λ ᾶ ρ η ς, κ ο ρ φ ι ᾶ ς, π ο τ α μ ὸ ς. **4)** Δοκὸς ἐπικλινῆς τῆς στέγης, στηριζομένη διὰ τοῦ ἐνὸς ἄκρου αὐτῆς ἐπὶ τοῦ μακροῦ τοίχου τῆς οἰκίας καὶ διὰ τοῦ ἑτέρου ἐπὶ τῆς κεντρικῆς δοκοῦ τῆς στέγης Θεσσ. ('Αργιθ.) Στερελλ. (Γραν.): *Κόφι μ' δέκα γρεντιές, γιὰ τὴ φκειάνου σπὶτ' Γραν. Σάπ'σαν οἱ γρεντιές κὶ θὰ πέσ' ἢ σκιπὴ νὰ μᾶς πλακῶσ' 'Αργιθ. Συνών. φ α λ ῖ δ ι. **5)** Ἡ στέγη Μακεδ.: *Κάθουντι τὰ π'διὰ ἀπάν' 'ς τὶς ἀγραντιές. **6)** Πρόχειρον ὑπόστεγον εἰς τὴν αὐλὴν τῆς οἰκίας Πελοπν. (Βούρβουρ.) Συνών. π α ν τ ε λ ῖ ᾶ. **7)** Λεπτὴ ξυλίνη δοκὸς, χρησιμοποιοῦμένη κατὰ τὴν κατασκευὴν μεσοτοίχου, χωρίσματος τοῦ δωματίου εἰς δύο Μακεδ. (Κοζ.): "Εσπασι μιὰ γρεντεὰ ἀπ' τοῦ τσιατὶ (=μεσότοιχον, χώρισμα). **8)** Δοκὸς*****

